

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВЕТЕРИНАРНОЇ
МЕДИЦИНИ ІМЕНІ С.З. ГЖИЦЬКОГО
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

за матеріалами
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

(25–26 квітня 2007 року)

Частина II

Львів – 2007

маси тіла тварини по діючій речовині, або 136 мг/кг маси тіла по лікарській формі дворазово з інтервалом 12 годин мав 100 %-ний вплив на трихурозну інвазію.

При вивченні впливу дегельмінтизації на організм свиней інвазованих трихурисами встановили, що середня маса поросят в дослідних групах була більша, ніж у контрольної групи: в першій піддослідній групі на 2,37 кг або на 34,19 %, у другій – на 1,77 кг або на 25,54 %.

Після того, як провели математичні розрахунки встановили, що найбільший економічний збиток від зниження приросту живої маси був у другій піддослідній групі яким задавали фенбенат у дозі 3,75 г/10 кг живої маси і він склав 72,15 гривень. Що стосується запобіжних економічних збитків то вони були більшими у першій піддослідній групі, де застосовували фензол К 22 %-ний у дозі 33 мг/кг живої маси і він становив 99,97 гривень. Найбільший економічний ефект на 1 гривню витрат був у першій піддослідній групі і він становив 2,22 гривні.

Висновки. 1. Фензол К 22 %-ний у дозі 33 мг/кг маси тіла по діючій речовині, або 136 мг на 1 кг по лікарській формі дворазово з інтервалом 12 годин мав 100 %-ний вплив на трихурозну інвазію.

2. Приріст живої маси поросят за 30-денний період, що лікувались фензолом К 22 %-ним в дозі 33 мг/кг маси тіла по ДР, або 136 мг на 1 кг по лікарській формі дворазово з інтервалом 12 годин була вищою, ніж у свиней другої групи на 6,45 %.

3. Найбільший економічний збиток від зниження приросту живої маси був у другій піддослідній групі яким задавали фенбенат 4 %-ний премікс у дозі 3,75 г/10 кг живої маси і він склав 72,15 гривень.

4. Найбільший економічний ефект на 1 гривню витрат був також у першій піддослідній групі, де використовували фензол К 22 %-ий в дозі 33 мг/кг маси тіла по ДР, або 136 мг на 1 кг по лікарській формі дворазово з інтервалом 12 годин і він становив 2,22 гривні.

УДК 619:616.995.132 (477–25)

ДІАГНОСТИКА ТА ПОШИРЕННЯ ДИРОФІЛЯРІОЗУ СОБАК

Коваль Ю.І., Степанюк В.І., магістрантки ФВМ

Антіпов А.А., кандидат ветеринарних наук, Пономар С.І., кандидат біологічних наук

Білоцерківський ДАУ

Дирофіляріоз собак вперше було зареєстровано в 1911 р. і викликається нематодами *Dirofilaria immitis* та *Dirofilaria repens*. *Dirofilaria immitis* паразитує у м'ясоїдних у правому шлуночку серця та в легеневій

артерії, а *Dirofilaria repens* – у підшкірній клітковині собак і факультативно зареєстрована у людини. Встановлено, що зараження собак, кішок (і людини) дирофіляріозом відбувається через проміжних хазяїв – комарів різних видів.

В останні роки випадки захворювання собак на дирофіляріоз почастишали і почали реєструватися багатьма дослідниками в країнах Європи, які відносяться до регіонів з помірним кліматом (Великобританія, Австрія, Німеччина, Росія). За статистичними даними, відсоток зареєстрованих випадків дирофіляріозу собак в деяких країнах Європи становить: Італія 44–55 %, Франція – 20 %, Греція – 5–11 %, Іспанія – 33 % собак.

Вивчення діагностики та поширення дирофіляріозу собак у м. Києві є актуальним. З 1997 року лікарі ветеринарної медицини Київської міської лікарні ветеринарної медицини все частіше реєструють велику кількість тварин, хворих на дирофіляріоз. З кожним роком чисельність уражених дирофіляріозом собак зростає.

Мета нашої роботи полягала у діагностиці та вивченні розповсюдження дирофіляріозу собак у місті Києві за даними Київської міської лабораторії ветеринарної медицини.

У період з 2004 по 2006 роки було обстежено 268 домашніх собак різного віку, статі та породи, в яких у міській лабораторії ветеринарної медицини у 45 тваринах був встановлений діагноз дирофіляріоз.

При мікроскопічному дослідженні глибоких зскрібків із вражених ділянок шкіри виявили нематоду *Dirofilaria repens*, а при дослідженні крові – її личинки.

Для дослідження периферійної крові брали краплю крові із вушної вени і поміщали на предметне скло. Потім піпеткою наносили 2–3 краплі фізіологічного розчину і мікроскопіювали при малому збільшенні. При цьому личинки дирофіларій можна було виявити за змісподібними рухами.

Венозну кров досліджували методом роздавленої каплі за Кноттом. При цьому в пробірку з 2 мл 2 %-ного розчину формаліну поміщали 1 мл венозної крові. Вміст пробірки ретельно перемішували і центрифугували при швидкості обертання 1500 об/хв протягом 10 хв. Потім надосадову рідину видаляли, а осад змішували з таким самим об'ємом метиленового синього в розведенні 1:1000 і залишали для забарвлення на 5 хв. Забарвлений осад мікроскопіювали на виявлення фіксованих личинок дирофіларій.

У період з 2004 по 2006 роки було обстежено 268 домашніх собак і у 45 тваринах був встановлений діагноз дирофіляріоз.

Порівнюючи дані обстежень безпритульних собак, хворих на дирофіляріоз, можна відмітити, що самці більш сприйнятливі до

ураження дирофіляріями, ніж самки.

Згідно з даними результатів досліджень ми відслідкували, що найчастіше на дирофіляріоз хворіють собаки віком від 3-х років, більшість з них самці. Серед собак найбільш сприйнятливі до збудників собаки короткошерстих порід (ротвейлер, добсман, боксер). Проте дирофіляріоз поширений також і серед тварин довгошерстних порід (спаніель, пудель, кавказька вівчарка, бобтейл, середньоазіатська вівчарка, південноросійська вівчарка).

Із досліджених домашніх собак у 21 тварини (46,7 %) клінічно хвороба проявлялася у вигляді дерматитів, екзем, нашкірних виразок, пухлиноподібних утворень, серцевих шумів. У 3 собак (6,7 %) спостерігалась задишка, тахікардія, загальна слабкість, ознаки правошлункової серцево-судинної недостатності, набряки кінцівок. У 21 собаки (46,6 %) клінічні ознаки були стерті або не проявлялися зовсім (в основному молоді тварини віком 1–4 років).

Більшість хворих собак утримувалась в приватному секторі у вольєрах, а також були уражені тварини, які вигулювались поблизу річок, озер, каналів. У місцевостях, де немає стоячих водойм, хворих на дирофіляріоз собак набагато менше.

Таким чином, у місті Києві в останні роки зберігається стійка тенденція до збільшення екстенсивності дирофіляріозної інвазії серед домашніх собак. Основними клінічними проявами дирофіляріозу собак є дерматити, екземи, псевдопухлини, серцево-судинна недостатність.

УДК 619:614.3:637.531.18:598.223

ОСОБЛИВОСТІ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ТА САНІТАРНОЇ ОЦІНКИ ТУШОК ФАЗАНІВ

Гайдей О.С., студентка IV курсу ФВМ

Білик Р.І., аспірант

Якубчак О.М., д.в.н. професор

Національний аграрний університет, м. Київ

Останнім часом в Україні зросла цікавість ряду споживачів до екзотичних кухонь інших народів, а також до кулінарних звичаїв предків. У зв'язку з цим питання ветеринарно-санітарної експертизи екзотичних тварин і птиці є надзвичайно актуальним. М'ясо диких тварин та птиці, порівняно з домашніми, містить більше повноцінних білків, вітамінів та мікроелементів.

Метою нашої роботи було проведення ветеринарно-санітарної експертизи та санітарної оцінки тушок фазанів, вирощених в умовах